

Ligestilling med de faglige Afdelingschefer og dermed undgaa, at denne Embedsmand betragtes som Generaldirektørens selvfølgelige Stedfortræder.

Ændringsforslagene til § 4. (Nr. 5 stillet af et Flertal paa 8 Medlemmer og Nr. 6 stillet af et Mindretal bestaaende af 7 Medlemmer) viser den eneste principielle Uoverensstemmelse indenfor Udvalget. Flertallets Forslag (Nr. 5), der kan tiltrædes af Ministeren for offentlige Arbejder, søger nærmest sin Begrundelse i en Henvisning til Statsbaneudvalgets Betænkning, hvor denne paapeger det formentlig nu i høj Grad savnede Samarbejde mellem Trafik-, Bane- og Maskinafdelingerne ude i Kredsene, og Flertallet er af den Formening, at dette Samarbejde, hvis Nødvendighed og Ønskelighed sikkert erkendes af alle, bedst tilvejebringes ved Sektionsinddelingen (som nævnt i Lovforslagets § 4).

Opgiver man denne, er Flertallet ikke i Tvivl om, at man i betænkelig Grad fjerner sig fra Gennemførelsen af den Decentralisation i Statsbanernes Styrelse, der tilsigtes ved Lovforslaget, og som sikkert stemmer med Befolkningens Ønsker.

Naar det ovenfor hedder, at Udvalget nærmest har betragtet sin Opgave som en Fortsættelse af det tidligere udførte Arbejde, kan et *Mindretal* (Døcker, Ejsing, Frandsen, Godskeesen, Knuth, Carl Madsen og Nørgaard) ikke tiltræde denne Opfattelse, i hvilken Henseende man særlig skal fremhæve, dels at Udvalget har faaet flere nye Medlemmer, dels at der siden i Fjor er fremkommet nye og meget betydningsfulde Oplysninger om Omkostningerne ved Lovforslagets Gennemførelse.

Mindretallet skal udtale, at naar det har stillet Ændringsforslag Nr. 6, saa er det, fordi vi finder, at der ikke i et Land af Danmarks Størrelse er Trang til saa stort et Apparat som foreslaaet. I den fra Ministeriet modtagne Skrivelse opgøres Sektionernes Antal til 28 med Kontorer og Personale. Den lokale Ledelse har nu kun 5 Kontorer — der vil herefter blive 31

Kontorer. I samme Skrivelse er de nuværende Udgifter ved Lokalledelsen opgjorte til 575,000 Kr., og Sektionerne er anslaaede til at ville give en Merudgift af 398,000 Kr. En saa stor Forøgelse af Udgifterne kan vi ikke gaa med til. Vi er tillige af den Opfattelse, at Oprettelsen af Sektioner vil gøre Forretningsgangen tung og indviklet. Vi vil faa en Instans mere, som Sagerne skal passere — 3 Instanser i Stedet for 2. Den Simplificering, der er ønsket fra alle Sider, vil udeblive. Og den Decentralisation, som er nedlagt i den nuværende Styrelsesform, og som dog paa visse Punkter var begyndt, vil forsvinde, drukne i Skrivelser.

Et *andet Mindretal* (Jørgen Berthelsen, Jørgen Hald, Hey, Mikkelsen, Stilling og Tvede) stiller Ændringsforslag Nr. 7, idet man formener, at Betegnelsen „søkyndig“ er overflødig for en Søfartschef, og gaar ud fra, at der til denne Stilling kun vil kunne vælges en Mand, der opfylder Kravene om Søkyndighed. (Se Bilag II.).

Et *tredie Mindretal* stiller under Nr. 9 et Forslag, der har til Hensigt at lade udgaa Bestemmelsen i § 8, der gaar ud paa, at Generaldirektøren ansættes paa et bestemt Aaremaal, da det formenes, at denne høje Embedsmands Stilling let svækkes ved, at han alene ikke ansættes paa de for andre kongelige Embedsmænd gældende Vilkaar.

Ved *Udvalgets* Forslag under Nr. 15 tilsigtes det, at det til Ministerens Raadighed foreslaaede Beløb, 10,000 Kr., til Regulering af visse Lønninger stryges, idet det maa anses for heldigt, at Ministeren, naar højere Lønninger er ønskelige, henvender sig til Lovgivningsmagten i de enkelte Tilfælde.

Udvalget stiller Forslag om Oprettelse af et Jernbaneraad ved Ændringsforslag Nr. 16.

Man er paa ingen Maade blind for det berettigede i den Opfattelse, at et saadant Jernbaneraad vil kunne blive en „Stødpude“ for Generaldirektøren og til en vis Grad kunne tjene til at aflaste